

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2020/1999

af 7. december 2020

om restriktive foranstaltninger over for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne og forpligter sig til at beskytte disse værdier, som spiller en central rolle med hensyn til at sikre fred og bæredygtig sikkerhed som hjørnesten i Unionens optræden udadtil.
- (2) Menneskerettighederne er universelle, udelelige, indbyrdes afhængige og indbyrdes forbundne. Stater har det primære ansvar for at respektere, beskytte og overholde menneskerettighederne, herunder sikring af overholdelse af international ret på menneskerettighedsområdet. Menneskerettighedskrænkelser i hele verden vækker fortsat stor bekymring, herunder ikkestatslige aktørers betydelige medvirken til menneskerettighedskrænkelser verden over samt alvoren af mange sådanne handlinger. Disse handlinger krænker principperne og truer målene for Unionens optræden udadtil, jf. artikel 21, stk. 1 og 2, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU).
- (3) Den 9. december 2019 hilste Rådet indledningen for Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (den højtstående repræsentant) af det forberedende arbejde med at indføre en generel EU-ordning for restriktive foranstaltninger over for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne velkommen.
- (4) Denne afgørelse fastlægger en ramme for målrettede restriktive foranstaltninger til bekæmpelse af alvorlige krænkelse af menneskerettighederne i hele verden. I denne henseende understreger Rådet betydningen af international ret på menneskerettighedsområdet og af samspillet mellem international ret på menneskerettighedsområdet og international humanitær ret, når anvendelse af målrettede restriktive foranstaltninger i henhold til denne afgørelse overvejes. Denne afgørelse berører ikke anvendelsen af andre eksisterende eller fremtidige rådsafgørelser inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som indfører restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i visse tredjelande, og som er rettet mod krænkelse af menneskerettighederne.
- (5) Sådanne målrettede restriktive foranstaltninger vil forfølge målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, jf. artikel 21 i TEU, og de vil bidrage til EU-handlinger med henblik på at konsolidere og styrke demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder og folkerettens principper i overensstemmelse med artikel 21, stk. 2, litra b), i TEU. Anvendelsen af sådanne målrettede restriktive foranstaltninger vil være forenelige med Unionens overordnede strategi på dette område og styrker Unionens evne til at fremme respekten for menneskerettighederne.
- (6) Der er behov for yderligere handling fra Unionens side for at iværksætte visse foranstaltninger —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Denne afgørelse fastlægger en ramme for målrettede restriktive foranstaltninger til bekæmpelse af alvorlige krænkelse af menneskerettighederne i hele verden. Den finder anvendelse på:

- a) folkedrab

- b) forbrydelser mod menneskeheden
- c) de følgende alvorlige krænkelser af menneskerettighederne:
 - i) tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf
 - ii) slaveri
 - iii) udenretslige, summariske eller vilkårlige henrettelser og drab
 - iv) personers tvungne forsvinding
 - v) vilkårlige fængslinger og tilbageholdelser
- d) andre krænkelser af menneskerettighederne, herunder, men ikke begrænset til følgende, i det omfang disse krænkelser eller overgreb er udbredte, systematiske eller på anden måde giver anledning til alvorlig bekymring med hensyn til målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik som fastsat i artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union:
 - i) menneskehandel samt krænkelser af menneskerettigheder begået af migrantsmuglere som omhandlet i denne artikel
 - ii) seksuel vold og kønsbaseret vold
 - iii) krænkelser af retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed
 - iv) krænkelser af retten til menings- og ytringsfrihed
 - v) krænkelser af retten til religions- og trosfrihed.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 bør der tages hensyn til den folkeretlige sædvaneret og de almindeligt anerkendte folkeretlige instrumenter såsom:

- a) den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder
- b) den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder
- c) konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab
- d) konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf
- e) den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination
- f) konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder
- g) konventionen om barnets rettigheder
- h) den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding
- i) konventionen om rettigheder for personer med handicap
- j) protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet
- k) Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol
- l) den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

3. Med henblik på denne afgørelse kan fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer omfatte:

- a) statslige aktører
- b) andre aktører, der udøver faktisk kontrol eller myndighed over et område
- c) andre ikkestatslige aktører.

4. Ved udarbejdelse eller ændring af listen i bilaget for så vidt angår andre ikkestatslige aktører, jf. stk. 3, litra c), tager Rådet navnlig hensyn til følgende specifikke elementer:

- a) målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, jf. artikel 21 i TEU, og
- b) krænkelsernes grovhed og/eller virkning.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at hindre indrejse i eller transit gennem deres område for:
 - a) fysiske personer, som er ansvarlige for de handlinger, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1
 - b) fysiske personer, der yder finansiel, teknisk eller materiel bistand til eller på anden måde er involveret i de handlinger, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, herunder ved at planlægge, lede, beordre, bistå med, forberede, lette eller fremme sådanne handlinger
 - c) fysiske personer, der har tilknytning til de personer, der er omfattet af litra a) og b),jf. listen i bilaget.
2. Stk. 1 forpligter dog ikke en medlemsstat til at nægte sine egne statsborgere indrejse på medlemsstatens eget område.
3. Stk. 1 gælder med forbehold af tilfælde, hvor en medlemsstat er bundet af en folkeretlig forpligtelse, dvs.:
 - a) som værtsland for en international mellemstatslig organisation
 - b) som værtsland for en international konference, som er indkaldt af De Forenede Nationer, eller som afholdes i De Forenede Nationers regi
 - c) i henhold til en multilateral aftale, hvorved der tilkendes privilegier og immuniteter, eller
 - d) i medfør af Lateranforliget fra 1929 mellem Den Hellige Stol (Vatikanstaten) og Italien.
4. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor en medlemsstat er værtsland for Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).
5. Rådet underrettes behørigt, hver gang en medlemsstat indrømmer en fritagelse i henhold til stk. 3 eller 4.
6. Medlemsstaterne kan indrømme fritagelser fra de foranstaltninger, der er pålagt i henhold til stk. 1, hvis rejsen er berettiget af tvungende humanitære hensyn eller af hensyn til muligheden for at kunne deltage i mellemstatslige møder eller møder, som Unionen tager initiativ til eller er vært for, eller møder, som en medlemsstat, der varetager formandskabet for OSCE, er vært for, og hvor der føres en politisk dialog, som direkte fremmer de restriktive foranstaltningers politikmål, herunder ophør af alvorlige krænkelser af menneskerettighederne og fremme af menneskerettighederne.
7. Medlemsstaterne kan også indrømme fritagelser fra de foranstaltninger, der er pålagt i henhold til stk. 1, hvis indrejse eller transit er nødvendig med henblik på gennemførelsen af en judicial procedure.
8. En medlemsstat, der ønsker at indrømme fritagelser, jf. stk. 6 eller 7, giver Rådet skriftlig meddelelse herom. Fritagelsen anses for at være indrømmet, medmindre et eller flere rådsmedlemmer skriftligt gør indsigelse inden for to arbejdsdage efter at have modtaget meddelelsen om den foreslåede fritagelse. Hvis et eller flere af rådsmedlemmerne gør indsigelse, kan Rådet med kvalificeret flertal beslutte at give den foreslåede fritagelse.
9. I tilfælde, hvor en medlemsstat i medfør af stk. 3, 4, 6, 7 eller 8 tillader indrejse i eller transit gennem sit område for de personer, der er opført på listen i bilaget, gælder tilladelsen udelukkende det formål, til hvilket den er udstedt, og de direkte berørte personer.

Artikel 3

1. Alle pengemidler og økonomiske ressourcer, som tilhører, ejes, besiddes eller kontrolleres af:
 - a) fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, som er ansvarlige for de handlinger, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1
 - b) fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der yder finansiel, teknisk eller materiel bistand til eller på anden måde er involveret i de handlinger, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, herunder ved at planlægge, lede, beordre, bistå med, forberede, lette eller fremme sådanne handlinger

- c) fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der har tilknytning til de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omfattet af litra a) og b),

jf. listen i bilaget, indefryses.

2. Ingen pengemidler eller økonomiske ressourcer må hverken direkte eller indirekte stilles til rådighed for eller være til fordel for de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilaget.

3. Uanset stk. 1 og 2 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder på sådanne vilkår, som de skønner hensigtsmæssige, give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer eller til, at visse pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed, efter at have konstateret, at de pågældende pengemidler eller økonomiske ressourcer:

- a) er nødvendige til dækning af basale behov hos de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilaget, og hos de familiemedlemmer, som disse fysiske personer har forsørgerpligt over, herunder til betaling af fødevarer, husleje, renter og afdrag på hypotekslån, medicin, lægebehandling, skatter, forsikringspræmier og offentlige forbrugsafgifter
- b) alene er bestemt til betaling af rimelige honorarer eller godtgørelse af udgifter i forbindelse med juridisk bistand
- c) alene er bestemt til betaling af afgifter eller gebyrer til rutinemæssig opbevaring eller forvaltning af indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer
- d) er nødvendige til afholdelse af ekstraordinære udgifter, såfremt den kompetente myndighed mindst to uger før meddelelsen af tilladelsen har meddelt de andre medlemsstaters kompetente myndigheder og Kommissionen, hvorfor den finder, at der bør gives særlig tilladelse, eller
- e) skal betales til eller fra en konto, der indehaves af en diplomatisk eller konsulær repræsentation eller en international organisation, der nyder immunitet i overensstemmelse med folkeretten, for så vidt de pågældende betalinger skal anvendes til den diplomatisk eller konsulære repræsentations eller internationale organisations officielle formål.

Den pågældende medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om alle tilladelser, der gives i medfør af dette stykke.

4. Uanset stk. 1 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer er omfattet af en voldgiftsmæssig afgørelse, der er truffet forud for den dato, hvor de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omhandlet i stk. 1, blev opført på listen i bilaget, eller af en judiciel eller administrativ afgørelse, der er truffet i Unionen, eller en judiciel afgørelse, der kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat, forud for eller efter den dato
- b) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer skal udelukkende anvendes til at opfylde fordringer, der er sikret ved en sådan afgørelse eller er anerkendt som gyldige ved en sådan afgørelse, inden for de grænser, som er fastsat ved gældende lovgivning og administrative bestemmelser om sådanne fordringshaveres rettigheder
- c) afgørelsen er ikke til fordel for fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilaget, og
- d) anerkendelse af afgørelsen er ikke i strid med den offentlige orden i den pågældende medlemsstat.

Den pågældende medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om alle tilladelser, der gives i medfør af dette stykke.

5. Stk. 1 er ikke til hinder for, at fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilaget, foretager en betaling i henhold til en kontrakt eller aftale, som er indgået, eller forpligtelse, som er opstået, for disse fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer forud for den dato, hvor disse fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer blev opført på listen i bilaget, såfremt den pågældende medlemsstat har fastslået, at betalingen ikke, hverken direkte eller indirekte, modtages af fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omhandlet i stk. 1.

6. Stk. 2 finder ikke anvendelse på beløb, der tilføres indefrosne konti i form af:

- a) renter eller anden form for afkast fra disse konti

- b) forfaldne beløb i henhold til kontrakter, aftaler eller forpligtelser, som er indgået eller opstået forud for den dato, hvor disse konti blev omfattet af foranstaltningerne i stk. 1 og 2, eller
- c) forfaldne beløb i henhold til judicielle, administrative eller voldgiftsmæssige afgørelser, der er truffet i Unionen eller kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat, forudsat at sådanne renter eller andre indtægter og betalinger fortsat er omfattet af de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 1.

Artikel 4

1. Uanset artikel 3, stk. 1 og 2, kan de kompetente myndigheder i medlemsstaterne på sådanne betingelser, som de finder hensigtsmæssige, give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer eller til, at visse pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed, efter at de har konstateret, at tilvejebringelsen af pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer er nødvendig til humanitære formål, som f.eks. at levere eller lette levering af bistand, herunder beholdninger af lægemidler og medicinsk udstyr, fødevarer eller transport af humanitære hjælpearbejdere og relateret bistand, eller til at foretage evakueringer.
2. Den pågældende medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om alle tilladelser, der gives i medfør af denne artikel, senest fire uger efter meddelelsen af tilladelsen.

Artikel 5

1. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed, udarbejder og ændrer listen i bilaget efter forslag fra en medlemsstat eller den højtstående repræsentant.
2. Rådet underretter de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer om de afgørelser, der er omhandlet i stk. 1, herunder om begrundelsen for opførelsen, enten direkte, hvis adressen er kendt, eller ved offentliggørelse af en meddelelse, og giver de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer mulighed for at fremsætte bemærkninger.
3. Hvis der fremsættes bemærkninger, eller hvis der forelægges væsentligt nyt bevismateriale, tager Rådet de afgørelser, der er omhandlet i stk. 1, op til fornyet overvejelse og underretter de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer i overensstemmelse hermed.

Artikel 6

1. Bilaget skal indeholde begrundelsen for opførelsen af de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omhandlet i artikel 2 og 3.
2. Bilaget skal, hvis de er tilgængelige, indeholde de oplysninger, som er nødvendige for at identificere de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer. For så vidt angår fysiske personer kan sådanne oplysninger omfatte navne og aliaser, fødselsdato og fødested, nationalitet, pas- og identitetskortnumre, køn, adresse, hvis denne er kendt, og funktion eller erhverv. For så vidt angår juridiske personer samt enheder og organer kan sådanne oplysninger omfatte navne, registreringssted og -dato, registreringsnummer og forretningssted.

Artikel 7

1. Rådet og den højtstående repræsentant behandler personoplysninger for at kunne udføre deres opgaver i henhold til denne afgørelse, navnlig:
 - a) for så vidt angår Rådet med henblik på forberedelse og udarbejdelse af ændringer af bilaget
 - b) for så vidt angår den højtstående repræsentant med henblik på forberedelse af ændringer af bilaget.
2. Rådet og den højtstående repræsentant kan i givet fald kun behandle relevante oplysninger om straffelovsovertrædelser, der er begået af fysiske personer på listen, og om straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger, der vedrører disse personer, når en sådan behandling er nødvendig for udarbejdelsen af bilaget.

3. Med henblik på denne afgørelse udpeges Rådet og den højtstående repræsentant som »dataansvarlige«, jf. artikel 3, nr. 8), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽¹⁾, for at sikre, at de pågældende fysiske personer kan udøve deres rettigheder i henhold til forordning (EU) 2018/1725.

Artikel 8

Fordringer, der er opstået i forbindelse med en kontrakt eller transaktion, hvis opfyldelse eller gennemførelse direkte eller indirekte er blevet berørt helt eller delvis af foranstaltninger i medfør af denne afgørelse, herunder krav om godtgørelse eller andre tilsvarende fordringer, såsom erstatningskrav og krav som følge af en kautions- eller garantiforpligtelse, særligt krav om forlængelse eller indfrielse af kautioner eller af garantier eller godtgørelser, navnlig finansielle garantier eller økonomisk godtgørelse, må uanset fordringens form ikke indfries, hvis fordringen gøres gældende af:

- a) udpegede fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilaget
- b) andre fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, som handler gennem eller på vegne af en eller et af de i litra a) omhandlede fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer.

Artikel 9

For at give foranstaltningerne i denne afgørelse størst mulig virkning tilskynder Unionen tredjelande til at vedtage restriktive foranstaltninger svarende til dem, der er indeholdt i denne afgørelse.

Artikel 10

Denne afgørelse finder anvendelse indtil den 8. december 2023 og tages løbende op til fornyet overvejelse. Foranstaltningerne i artikel 2 og 3 finder anvendelse på de fysiske personer eller juridiske personer, enheder og organer, der er opført på listen i bilaget, indtil den 8. december 2021.

Artikel 11

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7 december 2020.

På Rådets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

BILAG

Liste over fysiske og juridiske personer, enheder og organer, jf. artikel 2 og 3

- A. Fysiske personer
 - B. Juridiske personer, enheder og organer
-